

Tro, at det netop er godt, at Husmødrene kommer til at bearbejde den Margarine, der kommer fra Fabrikkerne, ved at blande Farve i den, og jeg tror, at Brugerne, naar Margarinene maa farves, snarere kan risikere at faa en daarligere Vare end hidtil, fordi Husmødrene da fristes til ikke at give Margarinene den Behandling i Hjemmet, som den netop skulde have for at blive, som den skulde være.

Det, der for mig er afgørende i dette Spørgsmaal, er, at vel tror jeg ikke, at den engelske Forbruger har nogen som helst Forestilling om, at vi har Farvningsforbud i Danmark, men jeg tror, at vore Konkurrenter i Australien, New Zealand, Canada og Afrika vil udnytte denne Lov til Agitation mod det danske Produkt i England. Ved at se Udstillingen i Wembley i Sommer fik jeg et levende Indtryk af, hvilken voldsom Kraft Kolonierne sætter ind for at trænge os ud paa Smørmarkedet. Og jeg føler mig overbevist om, at de vil sige i deres Agitation: Nu har de i Danmark slettet den Bestemmelse, man lagde Hovedvægten paa, da man for mange Aar siden — i 1888 var det — traf Bestemmelser om Margarinens Farvning; nu hæver man den Bestemmelse, og derfor kan I ikke længere være sikre paa, at det danske Smørprodukt, som kommer til England, har den Beskyttelse som hidtil; derfor, Englændere, skal I bruge Produkter fra Kolonierne, for det første, fordi I da er sikrede, og for det andet, fordi I saa ogsaa støtter Kolonierne.

Jeg anser det for at være ganske urimeligt at gaa ind til en saadan Lovgivning. Hvorfor skal vi udsætte vort Landbrug eller vort Land — det er ikke Landbruget alene det gælder, det er vort Land — for en Fare, som maaske ikke vil blive effektiv, men meget vel kan tænkes at blive det, og som vi en Gang kan komme til at fortryde vi har aabnet Mulighed for. De økonomiske Fordele for Industrien, der vil opnaas ved Hævning af Forbudet, vil efter min Mening være rent minimale i Sammenligning med den Fare, vi kan vente os, hvis Koloniernes Agitation vinder Overhaand. Efter min Mening er Smørproduktionen den største og værdifuldeste Produktion her i Landet, og ligegyldigt, om man bor i Byen eller paa Landet, om man tilhører Industrien eller Landbruget, kan man ikke med Tryghed stemme for dette Lovforslag. Vort Land er ikke interesseret i, at Smørproduktionen kommer til at lide Skade ved den Lovgivning, vi her er inde paa.

Jeg vil ønske, at Lovforslagets Gennemførelse inden Skade vil gøre vor Smøreks-

port, men ingen kan forudsige, at det ikke vil ske; Muligheden for, at det kan ske, er der. Jeg synes ogsaa, man kunde have ventet med denne Lovgivning, indtil Statskonsulent Sørensen havde faaet sin Indberetning afgivet. Mere haster det vel ikke; Margarinefabrikationens økonomiske Velfærd afhænger vel ikke af, om det varer de Maaneder længere eller kortere. Derfor vil jeg stemme imod Lovforslaget og vil indtrængende advare imod, at man stemmer for det, thi denne Lovgivning kan give Bagslag, som man nu maaske overlegent vil afvise, men som man dog skal tænke sig om for at undgaa.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har nu ved tredie Behandling søgt at rejse en Forhandling om det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste ved anden Behandling, om Konsulent Sørensens Rejse til New Zealand og Australien. Det ærede Medlem sagde ved anden Behandling, at Konsulent Sørensen var sendt til disse Lande af Ministeriet og havde faaet Instruks af Ministeriet om at undersøge ikke alene Smørproduktionen, men ogsaa Stillingen overfor Margarineproduktionen, og at han var sendt for Statens Regning. Hertil svarede jeg det ærede Medlem ved anden Behandling, at det var ikke rigtigt; Konsulent Sørensen var ikke sendt paa Ministeriets Foranledning. Han har selv ønsket at foretage denne Rejse, har anmodet Ministeriet om at faa Lov til at rejse. Det har vi ikke haft noget imod; og jeg gentager, at vi ikke har givet Konsulent Sørensen nogen som helst Instruks, den Gang han blev sendt til disse Lande. Vi har sagt til Konsulent Sørensen, at han maatte holde sig saa vidt muligt indenfor det Budget, han har for at være Konsulent i Amerika. De Udtalelser er rigtige; saa kan det ærede Medlem søge at bortforklare dem, saa meget han vil. Det er ikke, fordi jeg ikke husker de Forhold. De Udtalelser, jeg fremkom med ved anden Behandling, er rigtige.

Den Skrivelse, det ærede Medlem oplæste, som Ministeriet har sendt til Landbrugsraadet, og som skulde bevise, at vi har givet Konsulent Sørensen en saadan Instruks, nævner, hvad ærede Medlemmer, der har hørt, hvad det ærede Medlem sagde for et Øjeblik siden, vil vide, ikke paa noget Punkt noget om Margarineproduktionen. Det eneste, vi har skrevet til Konsulent Sørensen, er, om han vilde undersøge Osteproduktionen, fordi man i de Lande har gennemført Osteproduktion af pasteuriseret